

delajo po deželi. Zato pa vsi slovenski gospodarji, zavarujte pravi čas pri svoji domači Vzajemni zavarovalnici!

Za sveti postni čas priporočamo knjigo: »Na Kalvarijo«, ki obsega različne obrazce za opravljanje molitve križevega pota. Ker obsega knjiga tudi zgodovino te molitve in postnih pobožnosti, bo gotovo vsem prav dobrodošla. Gospode duhovnike prosimo, da ljudi opozorijo na to knjigo. Cena v platno vezani knjigi je 25 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za gospode duhovnike! Imamo posebno knjižico za postni čas »Na Kalvarijo«. Knjiga stane v celoplatno vezana samo 5 Din. Vsakemu g. duhovniku bo dobro služila tudi pri postnih pridigah. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Premišlujte Jezusovo življenje vsaki dan vsaj pet minut! Kdor hoče Jezusa poznati, mora o Njem premišljevati. Premišlujmo s pomočjo znamenite knjige Veracrussse »Premišljevanja o življenju Jezusa Kristusa za vsaki dan v letu«. Delo obsega dve knjigi, nad 1100 strani, knjigi sta vezani v celoplatno in staneta obe skupaj samo 44 Din. Dobite jih povsod, naročite jih najlažje iz Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

★

Kanonik gosp. V. Mikuš oproščen.

Državno tožilstvo v Celju je vložilo zoper kanonika g. Mikuša Valentina iz St. Jurja ob južni žel. obtožbo po par. 400 kaz. zak., češ, da je dne 25. marca 1933 kot verski predstavnik vporabljal v strankarske namene svojo duhovno oblast s tem, da je v cerkvi s prižnice ljudstvu razlagal, da so slovenski poslanci v Belgradu predlagali, naj bi se misijonarji, kapucini in drugi redovniki izgnali, kar so predlagali tudi slovenski ministri. To da so dale volitve, tako ste sedaj volili in boste zdaj imeli. Kakršni so poslanci, takšni so zakoni. Zdaj se bo začelo preganjanje najboljših ljudi, ki so na svetu največ stori za ljudstvo. Dalje mu očita obtožnica, da je neke nedelje spomladi leta 1933, ko so pobirali pristopne izjave o sprejemu programa jugoslovanske radikalne kmetijske demokracije, v župni cerkvi

med pridigo kot župnik rekel, da pobirajo neki ljudje po fari podpise in da bi tudi on podpisal, če bi kdo k njemu prišel, tako bi to je dobro bilo, ker pa ni dobro, se nihče k njemu ne upa.

Pri razpravi dne 9. oktobra 1933 je bil kanonik g. Mikuš obsojen na 2000 Din globe in na povračilo stroškov kazenskega postopanja. S sodbo pa ni bil zadovoljen in se je pritožil na apelacijsko sodišče v Ljubljani.

Apelacijsko sodišče v Ljubljani je sodbo okrožnega sodišča v Celju razveljavilo, ker je imelo pomisleke o verodostojnosti priče Mar-

tina Klajnšeka. Ta priča je namreč bila edina priča, ki je izpovedala za g. kanonika neugodno, med tem ko so vse druge priče izključile, da bi bil župnik kaj takega rekel.

Dne 15. februarja 1934 je bila pri okrožnem sodišču v Celju porovna razprava. Poleg že približno 15 zaslišanih prič je sodišče zaslišalo še 6 prič, ki so vse izpovedale, da kanonik g. Mikuš ni pridigal kaj takega, kakor mu očita obtožnica in kar je potrdil Klajnšek Martin.

Vsled tega sodišče priči Klajnšek Martinu ni moglo verjeti in je bil kanonik Mikuš oproščen obtožbe. Sodba je postala že pravomočna.

Sv. Oče za krščanski tisk.

Poglavar katoliške cerkve z budnim očesom sledi dogodkom, ki se vršijo med posameznimi narodi katoliškega sveta. Vsako dogajanje ima svoje vzroke. Kdor hoče odstraniti slabe učinke, mora ukiniti slabo delujoče vzroke. Med tistimi slabimi činitelji, ki so povzročili na svetu veliko zla ter ga še vedno povzročajo, in sicer v rastočem obsegu, je slab tisk: nekrščanski časnik, s krščanskim duhom neskladna knjiga. Zato sv. Oče ob vsaki dani priliki pokaže na vir zlega: na nekrščanski tisk. Vernike opominja, da morajo ta vir zamašiti vsak vsaj v svojem področju, da ne bo iz njega teklo zlo v njegovo hišo in njegovo družino. Odpreti pa morajo na stečaj svoje hiše tisku, ki iz njega teče resnica in pravica v duše posameznikov, družin in naroda, in to je krščanski tisk. Ta opomin je sv. Oče obnovil v pismu lisbonskemu patriarhu, ki mu ga je nedavno poslal kot odgovor na listino, s katero je portugalski patriarh zaprosil za potrditev pravil za obnovo in ojačenje Katoliške akcije v Portugalski. V tem pismu piše med drugim to-le »Delo, ki se ga mora lotiti Katoliška akcija v Portugalski —

smemo tudi reči v vsaki deželi — s posebno skrbjo, je delo za osnovanje ter razširjevanje dobrega časopisja, ki je tem bolj uspešno, čim bolj je razširjeno. Pod »dobrim« časopisjem mislimo tisto, katero ne samo ničesar ne vsebuje, kar bi bilo protivno načelom vere in pravilom morale, marveč pospešuje ta načela in pravila. Ni treba dokazovati, kakšna in kolika je duhovna korist takšnega časopisja, ker to dokazuje vsakdanje izkustvo. Isto tudi dokazuje neizmerno zlo, ki ga širi slabo časopisje zlasti med mladino, med katero je večkrat bolj razširjeno kot dobro, da se tudi v tem izpolnijo Kristusove besede: »Otroci tega sveta so pametnejši od otrok luči v svojem rodu«. Zato mora vsakdo proti slabemu časopisju postaviti dobro, ravnaoč po starem pravilu: Protivno se zdravi s protivnim. Radi tega izražamo željo: Katoliška akcija naj dela za to, da se v Portugalski katoliško časopisje okrepi in razširi, kakor to zahteva potreba. V vsako krščansko družino naj zahaja samo takšen list, ki je zvest odsev navodil cerkve ter tako cerkvi zvest pomočnik.« Papeževe besede veljajo po njegovi lastni izpovedi za vsako deželo. Postavimo mesto »Portugalske« — »Slovenije« pa bodo veljale in veljajo tudi za nas!

★

Gornja Sv. Kungota. Ponovitev prekrasne igre verskega misterija »Sultanova hčerka in

Mure na Hotizo. Tukaj sta počivala oba s konjem in sta nameravala doseči v kritju noči Dolno Bistrico ter muropoljska tla. Vse je šlo po načrtu. Nikdo ji ni križal poti s sovražnimi nakanami.

Meglina noč se je podila po ravni pri okrenu s ceste na travnike za Hotizo, da bi ne srečala v noči nikogar in je tekla tudi konj po mehkih tleh čisto neslišno. Pašniki so postajali vedno bolj vlažni in že je čofal konj po močvari, ki se razprostira krog Hotiških mlak ali jezera. Jezero je bilo na gosto ter daleč naokrog obrasteno s trstiko. Iz trstičja se je kadilo. Plamenčki kakor od ognjev so švigali in oznanjali, da nočuje nekdo ob mlakah. Ustavila je konja ter ugibala: ali neustrašeno naprej ali nazaj na trdo cesto in mimo nočnih tabornikov? Ni še zaokrenila konja, že je zalomastilo tiho po trstiki, kakor bi se podila skozi goščo kaka žival. Lomastenje je postajalo vedno bolj glasno. Razločila je, da sili v smeri proti njej zver, ki godrnja in cmaka z jezikom. Pamet jo je silila k pobegu. Strah pred bližajočo se nevarnostjo jo je tako presunil, da je preslišala plašljivo hrzanje konja in buljila z očmi v ono stran, iz katere se je prikazala liki bolj odraslo tele velika — kocasta zver! Še par

korakov in pred njo se je dvignilo nekaj grozno kosmatega na zadnje noge in jo hotelo potegniti s prvimi tacami iz sedla. Konj se je vzpel v bojazni in skočil kljub mehkim tlam v polkrogu daleč na stran in bi bil zdirjal v najbolj urnem galopu, da se ni pogrezal vedno bolj in mu je bila kocasta pošast tik za petami.

Vida je pozabila, da ima noč svojo moč in na ognje ob mlakah. Prepričana je bila, da sili za njo na obračun sam rogati iz dna pekla. Mravljinici so ji zagomazeli po celem od strahu prepotenem telesu. Zbrala je od šklepetajoče groze preostalo moč in kričnila na odpomoč, ker peklenško strašilo je že zopet čepelo na zadnjih nogah in ji je nekako pomigavalo s prednjimi.

Obupen klic je zadel na odmev. Izza stražnih ognjev je planilo več postav kvišku in ji zasiguralo pomoč v njej nerazumljivem jeziku. Toliko je razbrala iz krika, da velja zverini, ki čuje na ime »Miško«. Na poklic je pričel ovohavati kosmatin konja in Vido po stopalih v stremenu kot staro znanko.

Nad medveda so planili iz trstičja cigani. Kar ostrmeli so pri pogledu na neznanega jezdeca, blode-

nosa ter ušes, niso bili več kos balonu, ki se je povspel do 8000 m. Letalci so zgubili zavest. Ko se je prebudil Tissandier čez nekoliko časa iz omotice, je ugotovil, da balon pada. Padanja se je Croce toliko prestrašil, da je pometal iz gondole vso obtežo, merilne aparate in balon se je zopet dvignil. Nikoli niso mogli dognati, kako visoko je priplul ta prvi balon smrti. Tissandier je še ostal po pristanku pri življenju, a je bil gluhi celo življenje. Njegova tovariša sta se pa zadušila v višini.

Nemški izvoz glede orodja.

Pomen nemške orodne industrije nam po-

dobri vrtnar v 3 dejanjih ponovijo v Gornji Sv. Kungoti v Prosvetnem domu udje Prosv. kat. društva v Gornji Sv. Kungoti v nedeljo dne 4. marca, popoldne ob pol štirih, z burko »Strahovica«. Iskreno vabljeni vsi od blizu in daleč, da vidite biser dramske umeinosti! Ker je ravno tudi patrocinijski sv. Kungote, Vas iskreno vabimo, da pridete! Žal ne bode prav nobenemu.

Seinica ob Dravi. Čitalnica ima v nedeljo dne 4. marca, popoldne ob treh, svoj redni občni zbor, na katerem bomo pregledali svoje delo in napravili načrt za bodoče delo. Vsi dobromisleči vljudno vabljeni! — Odbor.

Podvinci pri Ptaju. Že skoraj celo zimo se naši podvinski fantje po večerih zbirajo v veliki hiški pri Horvatovih ter se pod vodstvom g. Fr. Petka pridno vadijo v petju. Vsi smo z velikim zanimanjem spremljali to njihovo prizadevanje ter čakali, kako se bo razvil njihov pevski dar. Kar začudili smo se, ko smo dočakali njih prvi nastop v javnosti. Preteklo nedeljo so v župnijski cerkvi pred g. župnikom prav gladko povedali krščanski nauk v sv. spovedi, nato so pa zapeli moški zbor: »Jezus, tebi naj živim« in potem mešani zbor: »Oče naš«. Drugi dan na pokopališču pri pogrebu g. Franca Petrovič pa žalostinko »Vigred se povrne«. Res moramo reči, da sta bila oba nastopa prav lepa. Vsi so hvalili lepoto izvajanja. Prav čestitati vam moramo. Bravo, fantje! Le tako naprej! Tudi drugi se jim še pridružite in po drugih vaseh se tako združite, pa tako lepo zapojte, kakor so naši Podvinci.

čari. Sedaj se baje pripravljajo za igro »Slehernik«. Jim želimo tudi pri igri obilo uspeha. Vsi bomo šli gledat.

Ormož. Tomaževsko Katoliško izobraževalno društvo priredi v Kletarski dvorani v Ormožu v nedeljo dne 4. marca ob pol štirih popoldne zgodovinsko igro iz 16. stoletja »Črni križ pri Hrastovcu«. Ker je snov zajeta iz naše domače slovensko-goriške zgodovine in opisuje temne čase sežiganja in preganjanja čarovnic, ne bo gotovo nobenemu žal, ako se omenjene igre udeležijo. Domačini in sosede, pridite!

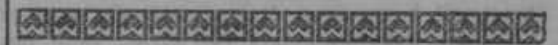
Št. Ilj pri Velažu. Ob nenavadno številni udeležbi se je vršil dne 28. januarja občni zbor našega prosvetnega društva, ki ga je otvoril in vodil naš vrli in dolgoletni predsednik Dolinšek Blaž. Iz tajniškega poročila posnamemo razveseljivo novico, da je članstvo društva poskočilo na 155 in da se še vedno oglašajo novi. Poročilo je med drugim poudarjalo namen prosv. društva ter odločno odklanjalo otročje želje ljudi, ki so daleč proč od društva, ki bi pa radi, da bi postalo društvo nekaka komedijantska družba za izžemanje prebivalstva najbrž po vzgledu potujočih sestradanih komedijantov. Pri volitvi je bil soglasno izvoljen s par izjemami dosednji odbor. Izvoljeni so nam poroč, da bo društvo svoje delo nadaljevalo z verno in uspehom, da privabi pod svoje okrilje tudi take, ki stojijo še nezaupno ob strani.

*

Iščete službo?

Težko jo boste našli osebno. Obiščite v enem tednu 30.000 družin 100.000 čitateljev, vmes bo gotovo tisti, ki Vas potrebuje!

hiši in zato pa tudi sedaj, ko so ji moči popustile, uživa zaslužen pokoj. Naši dobrosrčni Julčki iskreno čestitamo k 80letnici!

Kotlje. Komaj sta pretekla dva meseca, odkar je ogenj uničil domačijo kmetu p. d. Pavlu v Brdinjah in že je ista nesreča zadela tudi njegovega soseda Florijana Kamnik, p. d. Zagernika v Brdinjah. Dne 14. februarja, okoli 10. ure popoldne se je od dimnika vnelo podstrešje hiše in ker je vlekel precej močan veter, se je ogenj hitro razširil na celo poslopje. Pogorela je hiša in hlev ter uta za seno. Ljudem, ki so prihiteli na pomoč, se je posrečilo rešiti vsaj hišno opravo.

Vuhred. Pokopali smo 29 let starega veleposesnika g. Karla Kovača. Že več let je bolehal na sušici. Večino lanskega leta je preživel v mariborski bolnišnici in pa v zdravilišču za jetične na Golniku, dokler ga niso meseca novembra pripeljali domov, kjer ga je večkrat obiskal slovenjgraški zdravnik g. dr. Radšel. Ob grobu so mu spregovorili: domači g. župnik, šolski upravitelj, narodni poslanec in zastopnik lovskega društva. Lovci so oddali častni pozdrav s strelji in z rogom, pevci domačega pevskega zbora so zapeli žalostinko. Naj v miru počiva!

Gornja Sv. Kungota. Tukaj je izstopila iz katoliške cerkve gđ. Jožefa Brus, posestniška hči na Plintovcu. Poročila se je s protestantom g. Leisom, posestniškim sinom na Plintovcu.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Neopaženo kakor tat se je prikradla k nam na Vardo bela žena ter nam ugrabila v enem tednu kar dve priljubljeni osebi. Prvi je bil 29letni mladenič Franc Fanecl. Takoj za njim pa se je oglašila smrt v občeznani Ježevi hiši, kjer jim je po-

Maribor. (80letnica pridne služkinje.) Pri Žebotovih v Mariboru imajo služkinjo, ki je nedavno obhajala svoj 80. rojstni dan. To je Julka Zumer. Nad 40 let že služi zvesto pri tej hiši. Tako zveste in pridne služabnice, kakor je Žumrova Julka, jih je malo v sedanji dobi. Že od nekdaj združuje Julka pridnost, vestnost in poštenost z globoko vernostjo. Moli in delaj, je bilo Julkino glavno pravilo celo življenje. Dokler ji moči niso popustile, je

bila Julčka vsako jutro ob petih že v baziliki Matere Milosti. Doma pa je bila pri vsakem delu pridna kot mravlja. Naša Julčka je bila nekaka druga mati številni deci pri hiši, kjer je nad 40 let vršila svojo službo. Otroci pa so jo tudi vzljubili kakor lastno mater. Z nekimi posebnimi ponosom gleda Julčka na svoje »cartle«: jurista Frančka in Cirilka in vrtnarja Joškota, ki so ji posebno zrastle na srce. Za otroke bi naša Julčka vse žrtvovala. Takih Julčk je dandanes pač zelo malo na svetu. Naša jubilarica je rodod od Sv. Petra pri Mariboru, od koder je že v rani mladosti šla v mesto. Služb ni spreminjala, kakor se to žal dogaja med služkinjami. Ostala je pri

stane jasen, če si predstavimo poleg uporabe v notrajnosti države izvoz. V zadnjem predvojnem letu so izvozili Nemci raznega orodja letno za 50 mil. mark. V zadnjih letih je trpel orodni izvoz zelo radi krize in vendar je vrgel leta 1932 23 mil. mark. Inozemstvo je izdalo za nemške sekire 9½ mil., za dleta in stružna železa 2 mil., za ročne žage 3¼ mil., za cirkularke 2 mil., za pile 2¼ mil., za klešče 2.8 mil., za svedre 5¼ mil., za kladiva in vijačna stajala 700.000 mark.

Londonski ples za služinčad v zamenjanih vlogah.

V pustnem času se vrši v Londonu vsako

čega v nočni temi po močvirju. Cigani in Vida so spogledovali eden drugega, dokler se ni izmotal iz bičevja starikav možak z gorečo plamenico. Prišlec in konjik sta se spoznala pri prvem srečanju z očmi in vedela, pri čem da sta. Stari cigo Brajdič se je poklonil globoko gospodarici Vidi, proseč jo pojasnila glade njenega nenavadnega pojava v tako nevarnem kraju ob kručevski strani Mure. Pomagal je poznemu gostu s konja in poslušal napeto povest o ugrabitvi in pobegu. Cigan je kar migal z ušesi od zadovolja, ko je čul, kako je pomagal zgolj slučaj Vidi, da se je izvlekla iz kručevske pasti, a zašla v — cigansko! Peklensko hudobno so se mu iskrile oči ob koncu begunkinih doživljanjev. Znanka ga je še prosila za nadaljnji nasvet in pomoč v noči na močvirnih tleh. Ciganska in maščevalna duša, koj je iztresel iz svoje torbe edini rešilni načrt.

Marku Brajdiču je bilo znano do pičice natančno, kako in kedaj so ugrabili Vido Godrnjevi Kruci. Bil je priča požiga Bakovcev in sedaj — sedaj je poslalo nebo baš njemu Vido, da se osveti na njej njenemu očetu za brce in batine!

Pri spominu na starega Ropoša, hudoba cigan-

ska, ni vzrojil, ni se lotil vidno maščevanja, ampak pod krinko najbolj udanega prijatelja v pripravljeno-sti: tvegati za rešitev pod solncem najlepše mladenke celo življenje! S skrbečim glasom je dopovedoval Vidi, da preko Mure nikakor več ne more. Reka je tako zastražena od razpaljenih Kručev, da bi jim ne ušla niti miška. Ker Veržejka ni razumela vzroka zastražitve, ji je razložil na dolgo ter široko strašni maščevalni napad veržejskih strelcev na Bakovce. Požig in pokolj v tem selu pomenjata za Kruce vojno napoved celemu Murskemu polju.

Se on — nepristranski glavar ciganske družine Brajdičev se je umaknil pred jezo Kručev v nedostopne močvare krog Hotiških mlak. Ako bi padla Vida živa Kručem v roke, bi jo nasadili na drenov kol ravno tik ob Muri nasproti Veržeju, na katerem bi umirala celi dan in noč v najgroznejših mukah. Božja prizanesljivost se je polastila njenega konja, da je krenil baš v to smer, kjer je zadela na Brajdiče — stare prijatelje Muropoljcev, ki dolgujejo posebno hvaležnost »Hauptmanovi« hiši. Sedaj v največji sili je priložnost, da poplača stari Marko Veržeju z zaščito Vide, cveta Muropolja, kar je storil trg dobrega